

Baltā pasaka

Šī pasaka ir par diviem baltajiem eņģeļiem, kas dzīvo Dundagas baznīcās. Eņģeļi kalpo Dievam, mīlēdami cilvēkus.

Vecākais no brāļiem dzīvo vairāk kā divsimts gadus vecajā luterāņu baznīcā. Tā ir liela celtne ar augstu torni. Katru svētdienu tornī atskan zvana skaņas. Ar tām eņģelis aicina cilvēkus Dievnamā. Eņģelis rūpējas par zvaniķi, lai viņam nepietrūktu spēka smago zvānu iekustināt, lai viņš nenogurtu, kāpjot pa augstajām trepēm tornī.

Eņģelis rūpējas arī par skanīgajām baznīcas ērgelēm un ērgelnieci Ingu, kas prot izvilināt brīnumainas skaņas, kas piepilda telpu.

Bet vairāk par visu eņģelīm rūp cilvēki, un viņš priecājas par ikvienu, kas ienāk baznīcā. Viņš liek paraudzīties uz gaismas pielieto altārgleznu, kas ataino Lieldienu rītu un Jēzu baltās drēbēs tērptu, liek ieklausīties vārdos, ko sludina mācītājs, un domāt par Dievu un sevi.

Eņģelis ir ļoti pacietīgs, jo zina, ka Dievs vajadzīgs visiem: bagātajiem un nabagajiem, stiprajiem un vājajiem.

Jaunākais brālis ir ļoti līdzīgs vecākajam, un viņa mājas ir pavisam netālu – jaunajā un mājīgajā baptistu baznīcā. Arī jaunākais brālis svētdienās aicina pie sevis, taču īpaši viņš rūpējas par bērniem un jauniešiem, kas pulcējas uz svētdienas skolu vai muzicē kopā, tā iepazīstot Dievu. Jaunākais brālis zina, kad svētdienās vecākais brālis liek iedimdēties zvānam, arī viņš atver sava gaišā dievnama durvis.